

Rok biřmování 2012

Postní rozjímání

V současné době jsme v naší zemi svědky toho, že mnoho křesťanů považuje svátost biřmování za určitý „zbytečný“ nadstandart. Tato svátost je proto často odsouvána na dobu, kdy bude více času, nebo kdy si trochu více ujasníme základy víry apod.

Letošní rok je druhým přípravným rokem na výročí příchodu sv. Cyrila a Metoděje na Moravu, které oslavíme v roce 2013. Arcibiskup olomoucký Mons. Jan Graubner ve svém pastýřském listě zdůraznil, že je to především Duch svatý, který buduje Boží království ve světě. A jestliže my nehoříme takovou vírou, abychom zapalovali všechny kolem nás, pak je nutné obnovit své rozhodnutí pro Boha a otevřít se působení Ducha svatého, který může změnit i dnešní svět!

K zamyšlení nad touto svátostí kež pomohou i tyto každodenní, postní rozjímání.

Popeleční středa 22. února

Příslib Ducha svatého

Ježíš často mluvil o svém Otci, kterého miloval z celého srdce, ale mluvil i o jiné osobě, kterou nazval Duchem svatým.

Jan 14/15-31

Duch svatý nejen sestoupil na Ježíše při křtu v Jordáně, ale skrze něj také vyháněl zlé duchy a konal mocné zázraky. Před svým odchodem slíbil učedníkům, že i oni přijmou Ducha svatého od Otce, aby u nich přebýval a mocně působil. Každý křesťan přijal Ducha svatého v den svého **křtu** a tak se stal podle sv. Pavla jeho **chrámem**. Pokud však chceme, aby i skrze nás mohl mocně působit, pomáhal nám překonávat nesnáze a uskutečňovat vše, co nás Ježíš učil, je potřeba mu umožnit toto působení skrze **svátost biřmování**.

**Přijď o Duchu přesvatý,
rač paprsek bohatý
světla svého v nás vylít.**

*Zpracovali kněží uherskobrodského
děkanátu v roce 2012*

Čtvrtek 23. února

Letnice

Po Ježíšově nanebevstoupení se učedníci vrátili domů s velkou radostí, neboť měl brzy přijít Duch svatý.

Sk 2/1-4

Apoštolové náhle pochopili: **Duch svatý je skutečně s námi.** Poznali, že naplnil jejich rozum svým světlem a jsou proměněni. Ti, kteří se zavírali ze strachu před židy doma, nyní odvážně a s odhodláním vycházejí ven. V Getsemanské zahradě ze strachu utekli, nyní jsou ochotni jít vstříc utrpení i na smrt. Tito slabí a nejistí lidé se najednou stávají silnými a odvážnými ve víře.

Biřmováním získáváme tohoto Ducha svatého i my. Ducha světla, Ducha síly i Ducha modlitby.

**Přijdi Otče nebohých,
dárce darů přemnohým,
rač nám myslí osvítit.**

Pátek 24. února

Dospíváme jeho působením

Učedníci dříve doprovázeli Ježíše a nyní sami učili, co slyšeli u svého mistra.

Sk 2/5-13

Pod vlivem Ducha svatého dozráli. Křtem se stáváme Božími dětmi. Boží život v nás pulzuje, takže jsme schopni života podle Boha. Svátost oltářní nás živí, ale až působením svátosti biřmování dospíváme k plnému křesťanskému životu. **Náš život je Kristus.** Duch svatý nám dává sílu jednat jako Ježíš.

S pomocí Ducha svatého jsme schopni na sebe přijmout **nové úkoly** v Boží rodině. Např. předčítání v kostele, vyučování náboženství, služba nemocným, opuštěným, potřebným, ale také schopnost vést k víře a modlitbě své děti.

**Člověk bez tvé pomoci,
slábne a je bez moci,
vše mu může uškodit.**

Sobota 25. února

Trojí důstojnost

Tak jako proroci a králové ve Starém Zákoně začínali své veřejné vystoupení pomazáním, tak i Ježíš je ustanoven ke svému úkolu pomazáním.

Lk 4/16-30

Všichni, kteří přijímají svátost biřmování, mají podíl na Ježíšově královské, kněžské i proročké důstojnosti. Nepřináší nějaké vnější výhody, nýbrž nás činí podobnými Kristu.

Královská – Jsme Božími dětmi a ovládním svého těla máme spolu s Kristem účast na věčném království v nebi.

Kněžská - svou modlitbou i duchovní obětí dávají spolu s Kristem sami sebe v oběť, ve které má Otec zalíbení.

Proročká- životem plným víry a lásky vydávají svědectví o Kristu a chválí nebeského Otce.

**V práci libý pokoji,
Smiřiteli v rozbroji,
rač nás v pláči utiшит.**

Neděle 26. února

Vítězství nad hříchem

Od našeho křtu v nás Kristus začal velký osvobozovací boj proti zlu. Biřmováním nám dává odvahu k boji proti vlastním hříchům.

Sk 2/17 – 21

Jako oheň je Petrovo kázání, které se silou Ducha Svatého snaží spálit všechnu nedokonalost, nečistotu a přináší novou odvahu k duchovnímu boji.

Ve **svátosti smíření** nás Pán Ježíš zbavuje zla hříchu, **svatým přijímáním** nás spojuje se sebou samým a ve **svátosti biřmování** nám dává zvláštní sílu Ducha svatého, abychom mohli statečně bojovat proti hříchu. Tato síla nás nikdy neopustí, neboť biřmování vtiskuje do duše člověka **nezrušitelné znamení** Boží přítomnosti.

**Viny z duší našich smaž
a vyprahlá srdce svlaž,
raněné rač vyhojit.**

Neděle 4. března

Duch Boží a duch lidský

Uznat existenci Ducha Božího, neznamená snížit cenu lidské osobnosti, ale naopak jí lépe uchopit.

Řím 8/12-17

Člověk je mnohotvárná bytost, zároveň tělesná i duchovní, mající duši i ducha, který je mocnou a od života neoddělitelnou silou. **Mysl věřících je zároveň sídlem Ducha,** který jí obnovuje a jehož přítomnost vzbuzuje synovskou modlitbu a volání s cílem plně **spojit člověka s Pánem „v jedinném duchu.“** Duch svatý tak proniká ducha lidského, do té míry, že jej zcela přetavuje, aniž by tím rušil jeho individualitu. Jako voda proniká rostlinu, dává jí svěží barvu a každé rostlině **zcela specifickou jí vlastní vůni,** tak je tomu i s působením Ducha svatého v srdci člověka.

**Z výsosti nebes zavítej,
do duší nám svou milost vlej.**

*Zpracovali kněží uherskobrodského
děkanátu v roce 2012*

Pondělí 27. února

Ukazatel cesty

Hlavně to zdravíčko! Kromě toho si často přejeme i pohodu a štěstí. Světci se však nespokojovali s pouhým přáním těchto darů, nýbrž je kolem sebe také šířili.

Sk 20/29-35

Křesťan se právě v tomto podobá Pánu Ježíši, když působením Ducha svatého **vede druhé** k lepšímu životu v rodině, v práci, v zábavě. Dítě se stará jen o sebe, nemyslí na druhé.

Být dospělým křesťanem znamená **naučit se dělit** s druhými a umět rozdávat ty dary, které jsem od Boha obdržel. Svátost biřmování dává člověku touhu nabídnout své schopnosti k prospěchu druhých a tak rozmnožovat svůj poklad dobrých skutků v nebi.

**Rač nás, v tebe věřící,
vroucně tebe prosící,
dary sedmi podělit.**

Úterý 28. února

Kristův svědek

„Uč se synu moudrým býti“, říká jedno naše přísloví. Pravá moudrost však nevychází z množství akademických titulů, nebo životních zkušeností.

Sk 6/8-15

Jáhnů Štěpánovi nemohli nepřátelé pro jeho moudrost odolat, protože z něj **promlouval Duch svatý,** Podobně i na Petrovo kázání po Letnicích hned tři tisíce lidí požádalo o křest. Před biřmováním jsme jako Mojžíš, který odmítá uskutečnit plán Boží na záchranu Izraelitů s poukazem na to, že „neumí mluvit“. Bůh mu však praví: „Jdi, já budu ve tvých ústech a naučím tě, co máš říci.“. Biřmovaný křesťan svým slovem a životem učí ostatní lidi **znát Ježíše, šíří jeho radostnou zvěst** a upozorňuje také na krásu Kristova učení.

**Světlo duši blažící,
srdce v Tebe věřící,
rač milostně naplnit.**

Středa 29. února

Resuscitace

Pokud je člověk v nebezpečí života, je potřebné učinit v rámci první pomoci soubor určitých úkonů, aby byly obnoveny základní životní funkce.

Sk 2/37- 47

Letnice jsou dnem zrození církve, neboť církev není organizace, nebo spolek lidí, kteří chodí do kostela, ale společenství těch, kteří přijali nesmírné bohatství: **dar Ducha svatého**. Jako člověk potřebuje nezbytně k životu dýchat, tak **církev je ožívána Duchem svatým**, který v ní a skrze ní působí. Jako se živý člověk pozná podle toho, že dýchá, tak se živý křesťan pozná podle toho, že se skrze něj projevuje Duch svatý.

**Uděl v ctnosti prospěchu,
v smrti dodej útěchu
a dej v radost věčnou vjít.**

Čtvrtek 1. března

Ty povedeš můj lid

Už ve SZ nacházíme působení Ducha svatého, který prosté lidi proměňuje ve vůdce lidu, jako byl např. Samson, Saul, nebo Gedeon.

Sd 6/14-40

Bez jakékoliv přípravy se náhle **mění ve vůdce schopné mimořádných činů**, odvahy a síly. Ne však proto, aby si zajistil vlastní slávu, ale aby pomohli vysvobodit národ z těžké situace, do které je uvrhli jejich nepřatelé. Duch působí v nitru těchto soudců, jakmile však jejich poslání končí, Duch svatý je opouští, jako v případě Saula, nebo Samsona. I birmovanec dostává Ducha svatého především proto, aby byl schopen spolupracovat s Bohem na jeho věčném plánu spásy, kterým je **záchrana bližních k věčnému životu**.

**Tys posvětil ohněm, Pane,
národů všech jazyky,
dej at' ve všech srdcích plane,
zákon lásky veliký.**

Pátek 2. března

Sestoupí a spočine na něm

Soudcové byli vysvoboditeli dočasnými, ale jejich nástupci – králové byli pomázáváni natrvalo, nesmazatelným znamením Ducha.

Iz 11/1-5

Obřad pomazání však nečinil automaticky z králů věrné Boží služebníky, schopné vést Izrael ke spáse. Postupně byla zjevována myšlenka **příchodu Mesiáše – pomazaného**, který by se stal zárukou spásy pro všechny lidi. Skrze něj dosáhne celé lidstvo blaženosti a svatosti (Iz 11/9). Nebyl sice pomazán olejem, jako král, ale Duchem svatým při křtu v řece Jordáně. I birmování vtiskuje do duše člověka nesmazatelnou pečeť Ducha svatého, aby se stal věrným a vytrvalým služebníkem Krista. Díky této svátosti se stáváme **skutečným chrámem Ducha svatého**.

**Uč nás této země syny,
Srdcem v nebi přebývat.**

Sobota 3. března

Duch a Slovo

Velcí proroci SZ ještě sice nemluví o Duchu svatém, ale spíše o síle, která se jich zmocnila, vytrhla je z navykklého způsobu života a nutí je mluvit.

Am 7/10-17

Často velmi draze zaplacená slova, která vycházejí z jejich úst, **jsou jejich a zároveň nejsou**, protože to jsou slova samého Boha, který je poslal. Toto spojení Božího slova a Ducha mění osobnost proroka postupně na **služebníka Božího slova**. Duch už není jen „porozumění a síla“, ale také dává „**poznání Boha**“ a jeho cest. Duch otevírá prorokovi přístup k slovu Božímu a zjevuje mu dokonce i Boží velebnost. Skrze téhož Ducha má birmovance účast na Kri-stově prorockém úřadu.

**Osvět' rozum zatemnělý,
bychom cíl svůj poznali, vůli
tvou vždy konali.**

Neděle 11. března

Znamení Ducha

Život v Duchu nám však ještě není dán v plnosti, nýbrž je to život ve víře, který však přináší konkrétní zkušenost jeho působení.

1Kor 12/27-13/13

Jeho projevy jsou velmi různé, všechny však slouží evangeliu, jak ty **mimořádné, vnějškové** (dar jazyků, či uzdravování), tak především ty **vyšší**, o které zvlášť máme usilovat. Neboť jsou to právě dary **víry, naděje a lásky**, které nejen pomáhají vydávat svědectví, ale především budují tělo Kristovo. Skrze tyto vyšší dary Ducha svatého mohou ostatní lidé kolem nás poznat, že Kristovo evangelium není jen nějaká ideologie, ale skutečný život, do kterého je pozván každý z nás.

**Ať tvé lásky žár bohatý,
stráví naše starosti.**

*Zpracovali kněží uherskobrodského
děkanátu v roce 2012*

Pondělí 5. března

Vylití Ducha

Činnost Ducha se však nemá do budoucna projevovat jen v prorocích, nebo králích, nýbrž má být vylita na všechny lid.

Ez 36/22-38

Právě skrze Ducha se má z lidstva stát **nové stvoření**, uvedené do obnovené země, kde vládne právo a spravedlnost. Tento lid bude mít také **nové srdce – které je ote-vřené věrnosti Božimu slovu** a schopné opravdové a účinné prosebné modlitby. Tato dávná proroctví se začaly uskutečňovat při konečném zjevení Boha v Ježíši Kristu a nyní skrze vylití Ducha svatého při udělování svátosti biřmování dochází naplnění v každém, kdo skrze tuto svátost uskutečňuje ve svém životě Boží vůli a roste ke stále větší podobě v Ježíši Kristu.

**Přijď ze svými dary zas,
otče chudých mezi nás,
přijď nám srdce potěšit.**

Úterý 6. března

Co dělá Duch svatý?

Sv. Jan Křtitel nejen ohlašoval příchod Mesiáše, ale i Ducha svatého.

Mt 3/4-12

Zatímco Syn jedná – nechává se křtít v řece Jordáně a Otec k němu promlouvá, Duch svatý ani nejedná, ani nepromlouvá a přesto je nepostradatelný v dialogu mezi Otcem a Synem. Co tedy dělá? **Uskutečňuje setkání Otce a Syna**, stává se prostředkem komunikace. Ježíšovi sděluje Otcova slova zaslíbení a Otcí zjevuje syno-vský vztah Ježíše. Podobně je tomu i ve spojení mezi člověkem a Bohem. Biřmováním se toto spojení upevňuje a člověk v Duchu svatém nejen poznává Boží vůli ve svém životě, ale Duch svatý se za něj přimlouvá Otcí vzdechy, které nelze vypovědět.

**Nauč nás Boha Otce znát
a Syna jeho milovat
a v tebe Duchu svatý zas,
důvěřovati v každý čas.**

Středa 7. března

Odevzdávám svého Ducha

Každý člověk, byť sebevětší je v okamžiku své smrti odsouzen k ústupu do minulosti. U Ježíše je to jiné.

Lk 23/44-49

Ježíš v okamžiku smrti odevzdává svého ducha do rukou Božích. Až do této chvíle bylo působení Ducha vázáno pouze na jeho osobu. Tím, že jej odevzdává Otci může po svém zmrtvýchvstání **propojit ducha člověka s Duchem Božím**, který bude poslán od Otce a stane se skutečným utěшитelem v srdci každého člověka, který jej bude ochoten a schopen přijmout. Syn člověka byl nejen vyvýšen a zasedl po pravici Otcově v jeho slávě, ale také shromažďuje vykoupené lidstvo a vylévá na ně Ducha.

**Ducha svého rač nám vlíti,
ať umíme s tebou žít
a svým dílem přispět
ke Kristově oběti.**

Čtvrtek 8. března

Církev přijímá Ducha svatého

Církev je nové stvoření a nemůže ze rodit jinak, než z Ducha, ze kterého se rodí vše, co se rodí z Boha.

Jan 3/1-21

Ve SZ vidíme, že se Duch svatý projevoval stejně jako u prvních učedníků.

1. Divy a mimořádnými úkazy (mluvení jazyky, uzdravování nemocných, vysvobození posedlých)

2. Neohroženost učedníků.

V prvním případě šlo o znamení, upozornění, že se přísliby dané Bohem naplňují, že obrácení a odpuštění hříchů je možné. Nadešla hodina, kdy Bůh vylévá Ducha na svou církev. Nelze proto dnes očekávat, že Bůh bude tyto divy nutně opakovat, když víme, že žijeme v poslední době a zvěst evangelia je už známá po celém světě.

**Duchu Svatý, připrav Pánu
v našich srdcích jasný chrám
Ať jsme hodní jísti manu,
kterou je Pán Ježíš sám.**

Pátek 9. března

Působení Ducha svatého

Duch svatý je zároveň duchem Ježíšovým a pod jeho vlivem dnes církev znovu koná to, co konal Ježíš.

Lk 22/39-46

Duch svatý dnes v církvi působí stejným způsobem jako v Ježíšovi. Nejenom, že **hlásá jeho slovo, ale také se modlí** a opakuje jeho modlitbu. Pokračuje v **lámání chleba** a díky-nění. V neposlední řadě **udržuje mezi bratřími jednotu**, jaká kdysi panovala okolo Ježíše. Dokud totiž Ježíš žil, musel vynakládat trvalé úsilí na to, aby učedníky udržel u sebe. Nyní, když je pryč, jdou jeho učedníci sami v jeho šlépějích, protože přijali jeho Ducha. On posílá vyvolené nejen hlásat evangelium až na konec země, ale také doprovází a vede činnost dnešních apo-štolů.

**Bud' nám stálou ochranou,
dej nám státi v každém boji
s myslí Bohu oddanou.**

Sobota 10. března

Život v Duchu

Jestliže v nás má Bůh zalíbení, tak je to pouze sláva Kristova v nás, která je nám dána skrze Ducha svatého.

2 Kor 3/7-18

Duch svatý byl tedy nejen slávou našeho Pána, ale i naší slávou. **On nás přetváří k Božímu obrazu.** Sv. Pavel nerozlišuje přísně mezi Duchem a Kristem, mezi životem v Pánu a životem v Duchu. Žít pro něj znamená nosit v sobě živého Krista a tím i Ducha. Být v Ježíši Kristu, znamená žít v Duchu svatém. Jenom díky tomuto tajemnému spojení, může sv. Pavel říci: **Už nežiji já, ale žije ve mně Kristus.** Každý břimovaný křesťan přijímá nesmazatelné znamení toho, že jeho život má být životem v Duchu svatém, životem Krista v dnešní době.

**Uč nás, této země syny,
srdcem v nebi přebývat.**

Neděle 18. března

Duch Moudrosti

Duch Moudrosti člověku dovoluje, aby měl ve víře podíl na Moudrosti, která shůry s mocí a lehkostí určuje a řídí všechny věci od jednoho až na druhý konec vesmíru.

1Kor 2/6-16

Cítí se, jakoby souzněl s tím, který svět stvořil, pak jej vykoupil na kříži, aby jej mohl jednoho dne proměnit ve slávu. Nemůže se ubránit obdivu před tajemstvím **moudrosti, která nechává ve hře lidskou i božskou svobodu a kdy vítězství patří lásce.** Svatý Augustin píše: „Všemohoucí Bůh, který jako svrchovaný pán ovládá všechny věci, je svrchovaně dobrý, a tak by nikdy nedopustil, aby se do jeho díla vloudilo sebemenší zlo, kdyby jeho všemohoucnost a dobrota ho nedokázaly obrátit v dobro.

Ponoření do božského pokoje jsou nade všemi bouřemi. Nezmate je žádný skandál. Mají ve věcech jasno.

Zpracovali kněží uherskobrodského děkanátu v roce 2012

Pondělí 12. března

Dary Ducha svatého

(podle Chales Journet: *Vední Duchem svatým*, Paulínky 2009)

V Písmu se nemluví o „darech“, najdeme je pod označením „duch“, „vanutí“, „dech“ (Iz 11,2-3) Slovo „dech“ znamená dýchání, vdechování toho, co dává Bůh.

2 Kor 8/9

Slovo „dar“ vyjadřuje, že člověk přijímá to co dává Bůh. Podobně jako plachta zachytává vítr, aby mohla loďka plout kupředu. Ducha sv. podobně jako vítr vidět nemůžeme, ale vidíme působení větru na plachty a dary Ducha v životě člověka.

Duch bázně

Paprsek ducha bázně, je čistým účinkem lásky. **Obava že jsme zarmoutili lásku chybným jednáním,** které se odčiní vždy jen nedokonale, obava že nás zaskočí naše city, které ještě nedokážeme dokonale ovládnout. Existuje však ještě něco hlubšího. **To je bázeň milujícího, že nebude moci dost následovat Ježíše v jeho ponížení.** (Mt 8,19-20)

Úterý 13. března

Duch síly

Duch síly přichází ke slovu v obtížných situacích, kde se jedná o spásu, o život ve víře a dobru.

Mk 10/32-34

Když byl Ježíš pokřtěn, "Duch (ho) vyvedl na poušť. Byl na poušti čtyřicet dní a byl pokoušen od satana, žil tam mezi divokými zvířaty ...“ (Mk 1,12).

Druhým aspektem ducha síly je **snáset pronásledování bez nenávisti** a vzbuření, neboť by to znamenalo prohru. Roku 177, za císaře Marka Aurelia, byli Lyonští mučedníci mučeni pokládáním na rozžhavené železné lavice a následujícího dne je čekalo totéž mučení. Dar síly vede člověka, aby nikdy nerezignoval. Duši pohlcuje horlivost – sv. Tomáš ji popisuje jako „intenzivní lásku, která nestrpí nic, co se jí přičí“.

Středa 14. března

Duch zbožnosti

Duch zbožnosti nás obrací k Bohu, abychom mu poděkovali nejen za to všechno, co nám kdy dal, ale také za to, kým je, a abychom ho uctívali jako Otce a Původce všeho co existuje.

Ef 3,13-19

Duch zbožnosti nechává člověka objevovat všeobjímající moc Božího otcovství a jejich přijetí za Boží děti.

Díky tomu dokážou přijímat jako své bratry všechna stvoření, i ta neživá, se zákony které jim vládnou. Přebývá v nich shovívavost a neochvějná vlídnost. **Tak jako Ježíš mohou přijímat všechno z Otcovy ruky.** „Ježíš nevidí v Jidášovi jeho nepřátelství, ale vůli Otce, který ho miluje. Proto Jidáše nazývá přítelem“ (B. Pascal) **Přijali od Ježíše tajemství, jak porazit zlo dobrem.** Díky pokoji ve své duši jsou neporazitelní.

Čtvrtek 15. března

Duch rady

Žádné váhání, žádné průtahy. **Jen jistý pohled a jasná rozhodnutí v nejtěžších okamžicích života.**

Lk 12/11-12

Obrovská pohotovost, ucelenost. Ve dvanácti letech Ježíš ví, že musí zarmoutit srdce svých rodičů, ve třiceti je mu jasné, že má žádat křest od Jana. Jeho podobenství jsou tak silná a jasná, že každý cítil a ještě dnes cítí, že oslovují právě jeho, osobně. Ježíš čte v srdcích svých protivníků, rozkrývá jejich přetvářku. Nepřátelé mu kladou nástrahy: "Je správné platit daň císaři?" Odpoví-li záporně, rozdmýchá vzpouru, odpoví-li kladně, zradí spasitelské poslání Božího lidu ... Ale přichází jasná odpověď: „Dávejte tedy, co je císařovo, císaři, a co je Boží, Bohu" (Mt 22,21) I my zakoušíme intenzivně potřebu prosit o to, aby na nás sestoupil duch rady. Nebyl nám snad přislíben? To, co vykonal v Kristu, bude i dál činit ve své církvi.

Pátek 16. března

Duch poznání

Ježíš zvěstuje nauku "skrytou moudrým a rozumným". Je to znalost jiného druhu.

Kaz 1/18

Nepotlačitelné úsilí srdce zamilovaného do Boží lásky, které nic nezastaví v jeho hledání stop a znamení Boží přítomnosti kdekoli ve stvoření. **Všechny věci pro něj budou Božím znamením** tak jako pro svatého Františka z Assisi.

Když nastane další moment, všechna stvoření vydají svědectví o nekonečné vzdálenosti, která je odděluje od Boha. Cloudel napsal „Kdyby o Tobě tento svět tolik nemluvil, moje trápení by nebylo takové.“ Představme si prázdnotu, která zůstane doma po milované bytosti.

Ještě větší bolest působí poznání, jak je odmítána Ježíšova láska.

Čím víc vzrůstá v duši láska, tím více v ní roste i cit pro urážku lásky.

Sobota 17. března

Duch rozumu

Bůh je láska, a když duše setrvává v lásce, setrvává v Bohu, vzniká tu souzvuk mezi Bohem, který k ní mluví, a naslouchající duší. Její víra získává na pronikavosti, není to už plamínek olizující povrch dřeva, ale samotné dřevo se proměňuje v řevavé uhlíky. **Každá z pravd víry se stane světlem objasňujícím tajemství života.**

1Kor 13/12

Milující přilnutí Benedikta Lambra k tajemství eucharistie překonalo vše, co o tom dokázal říci. O tomto venkovanovi vypráví svatý Jan Maria Vianney. Rolník odložil večer svůj rýč u dveří kostela a šel se posadit blízko svatostánku. Neměl knihu a jeho rty se nepohybovali. S obavou, aby nepromarnil čas se k němu sv. Jan Vianney přiblížil: „Copak tu děláte, pane?“ Labre ukázal na svatostánek a odpověděl: „Dávám mu zprávu a on dává zprávu mně!“

Neděle 25. března

Dary a Ovoce Ducha sv.

Duchovní dary jsou dány k službě druhým, ne pro oslavení člověka, pro vyvýšení jeho pýchy, pro jeho seberealizaci, pro prosazování jeho sobeckých zájmů.

2. Kor 4, 1-2

Různí lidé mají různá obdarování. Proto se vzájemně potřebujeme, smíme se doplňovat a charismaty obohacovat. Žádný člověk nemá všechny dary a každý má aspoň jeden duchovní dar. To znamená, že jsme stvořeni do společenství. Máme se vzájemně obohacovat a spolupracovat. Ovoce Ducha svatého je tu proto, aby byla vidět funkčnost a praktičnost křesťanství. To, co lidi přesvědčuje o hodnotě křesťanství, nejsou řeči, ale opravdový zájem o člověka, soucit a činy lásky.

**Duchu svatý,
který znáš i moji budoucnost,
svěřuji do Tvé ochrany sebe,
svou rodinu, přátele
a všechny lidi.**

*Zpracovali kněží uherskobrodského
děkanátu v roce 2012*

Pondělí 19. března

Plody Ducha svatého

Žijeme-li vírou v Pána Ježíše, zákonitě se v našem životě objeví ovoce Ducha svatého.

Gal 5,22-23

Ovocem společenství s Bohem, ovocem Ducha svatého je láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, věrnost, tichost, dobrota a sebeovládání. Nic nepřitahuje věřící i nevěřící lidi k Bohu víc než to, když vidí v životě lásku, radost, pokoj, smysl a řád. Život, který je ztvárněním těchto vlastností, je svědectvím pro Boha a pro smysluplnost křesťanské víry. Ovoce Ducha v životě křesťana je nezbytné. Přitom to však není naše zásluha, že tyto plody neseme. Ovoce Ducha není výsledkem výkonu křesťana nebo příčinou jeho spasení, ale je důsledkem pěstování živého přátelství s Bohem.

**Duchu svatý, nauč mne
správně se modlit.**

Úterý 20. března

Láska, Radost a Pokoj

Plody Ducha svatého, nad kterými se dnes můžeme zamýšlet jsou:

Jan 15, 12-13

LÁSKA. Jedná se o lásku, která nám od přirozenosti není vlastní. Je to láska nesobecká, nezištná, láska, která miluje bez podmínek. Je založena na sebeobětování.

RADOST. Jde o radost z poznání Boha a Pána Ježíše, z odpuštění hříchů, z plánu spasení, z poznání pravdy, z nalezení smyslu života, ze společenství nových bratrů a sester, ze služby druhým.

POKOJ. Je to pokoj v nitru, vnitřní vyrovnanost, harmonie, klid. Je to Boží pokoj, který naplňuje člověka, aby byl spokojen a důvěřoval Pánu za všech okolností. Je to pohoda a soulad s Bohem i s lidmi.

**Duchu svatý, láska věčná,
nauč mne dávat
dobrý příklad jiným.**

Středa 21. března

Trpělivost a Laskavost

Plody Ducha svatého, nad kterými se dnes můžeme zamýšlet jsou:

2. Petr 1, 5-6

TRPĚLIVOST. Trpělivý člověk zůstává i uprostřed shonu a nervozity vyrovnaný, klidný a vytrvalý. Má cíl a jde za ním navzdory všem překážkám. Nejde jen o potlačení zlosti. Trpělivý člověk je vždy ochoten odpustit a čekat na změnu u druhého. Nechce vše hned.

LASKAVOST. Laskavostí nazýváme projevy opravdové lásky v srdci. Laskavý člověk jedná s druhými lidmi tak, jak Bůh jedná s ním - se slitováním a velkorysostí. Jedná jemně a s úctou.

**Duchu svatý,
světlo duši blažící,
nauč mne vidět
potřeby jiných a
nezanedbávat dobré skutky.**

Čtvrtek 22. března

Věrnost a Tichost

Plody Ducha svatého, nad kterými se dnes můžeme zamýšlet jsou:

Zjevení 14, 12

VĚRNOST. Zde se myslí na věrnost vůči Bohu, sobě a druhým, věrnost vůči poznání, vůči Božímu zákonu. Člověk se staví čestně k životu, respektuje a ctí určité hodnoty. Je spolehlivý a důvěryhodný.

TICHOST. Tichý neznamena zakřiknutý. Tichý člověk nemusí být zá všech okolností zticha. Naopak, umí se postavit čelem k problémům a řešit mezilidské konflikty. Dělá to však s úctou k druhým lidem a pokorou. Bere na své bližní ohled, aby jim neublížil. Být tichý znamená být ohleduplný, pokorný a mírný.

**Duchu svatý,
který konáš v duších zázraky,
ved' mne k dokonalosti.**

Pátek 23. března

Dobrota a Sebeovládání

Plody Ducha svatého, nad kterými se dnes můžeme zamýšlet jsou:

Títovi 3, 3-5

DOBROTA. Jde o životní orientaci na dobro, z níž vyvěrá postoj k druhým. Je to vlastnost, která odráží Boží dobrotu k nám. Je to kladný vztah k druhým, kdy jim přejeme dobro, přestože nám třeba ublížili.

SEBEOVLÁDÁNÍ. Člověk vyznačující se tímto ovocem se nejen nedá vyprovokovat, ale umí žít vyrovnaně - bez nenávisi, zloby a závisti. Dokáže ovládat své vášně a touhy a projevuje sebeovládání i v jídle a pití. Ví, co je prospěšné (to užívá střídmě) a co je škodlivé (toho se vyvaruje). Nevzteká se. Je vnitřně vychovaný, ukázněný. Má nad sebou moc, ovládá se. Je čestný v myšlenkách i činech.

**Duchu svatý,
nauč mne žít
moudře a trpělivě.**

Sobota 24. března

Poslušnost

Znakem pravé víry křesťana není schopnost dělat zázraky, uzdravovat, prorokovat nebo mluvit jazyky, ale život plný lásky a poslušnosti zjevené Boží vůle.

Mt 7, 21-23

Ryzost křesťana se nepozná podle výkonu nebo duchovních darů, ale podle ovoce Ducha, podle lásky a poslušnosti. Bez poslušnosti se nedá mluvit o následování. Pán Ježíš v kázání na hoře ukazuje, že opravdovost následování se nepozná podle uzdravování, prorokování, mluvení jazyky a podobně, ale podle poslušnosti jeho vůle, jeho zákona. Znamením pravého křesťana je nezištná láska, která se projevuje konkrétními činy služby a odpovědné poslušnosti. Takový život se vyznačuje ovocem Ducha. Jen tam, kde existuje nesobecká láska, mohou správně působit duchovní dary

**Duchu svatý,
dobroto nekonečná,
dej mi vytrvalost v dobrém.**

Sobota 31. března

Vzkládání ruky

Vkládáním rukou uzdravoval Ježíš nemocné. ... Vzkládáním rukou apoštolů je předáván Duch svatý. Církev uchovála toto znamení vylití Ducha ve svých svátostech. (KKC 699)

Sk 9/10 - 18

Vkládání rukou nám připomíná samotného Ježíše, protože on toto gesto často používal. Zvláště při uzdravování nemocných a při žehnání (např. dětem). Apoštolové přebírají od svého mistra toto gesto. A **biskupové**, jako nástupci apoštolů, tímto gestem **pokračují v předávání Božího požehnání**. Autor listu Židům zařazuje vkládání rukou mezi základní prvky křesťanské víry: pokání z mrtvých skutků, víra v Boha, učení o křtu a vzkládání rukou, učení o vzkříšení z mrtvých a o posledním soudu. Dnes je toto gesto nedílnou součástí obřadu všech svátostí. Ale všichni ho můžeme používat, zvláště při přímluvné modlitbě za bližního.

**Duchu svatý, dej nám sílu
ke svědectví tvému Kristu!**

Neděle 1. dubna

„Přijmi pečeť“

„Přijmi pečeť daru Ducha svatého“ znamená „Přijmi pečeť daru, kterým je Duch svatý“.

2 Kor 1/21-22

Pečeť je symbolem blízkým symbolu pomazání. Krista totiž „Bůh osvědčil svou pečeti“ (Jan 6,27), a v něm nám také Otec vtiskl svou pečeť. Pečeť je symbolem osoby, její autority a jejího vlastnictví nějakého předmětu. Proto **duchovní pečeť je symbolem osoby Ducha svatého**, autority Boží a my se stáváme vlastnictvím Boha. Tato pečeť Ducha znamená, že **naprosto patříme Kristu**, že máme být navždy v jeho službách, ale také je příslibem božské ochrany. Protože obraz pečeti označuje nesmazatelný účinek pomazání Ducha svatého ve svátostech křtu, biřmování a kněžství, mluvíme o takzvaném **„nezrušitelném znamení“**, a proto tyto svátosti nemohou být znovu uděleny.

**Duchu svatý,
vlej nám naději!**

Týden po 5. neděli postní

Liturgie biřmování

Uvedení do tématu týdne

Ef 1/3-6

Působení Ducha svatého je rozmanité. Ale opravdu zvláštním způsobem se projevuje v liturgii. Patriarcha Antiochie Ignatios IV. v roce 1968 na IV. shromáždění Ekumenické rady církví ve švédské Uppsale řekl: „Bez Ducha svatého je liturgie jen vzpomínkovým rituálem. Ale s Duchem svatým je liturgie živou památkou.“

A je tomu skutečně tak. Vždyť vznešené Boží dílo naší spásy, které je přítomné v **Kristově velikonočním tajemství, církve slaví a prožívá ve svaté liturgii**. Bohoslužba je výsostný způsob, jak zakoušet blízkost Boha Otce, vstupovat do Kristova velikonočního tajemství a to v síle a lásce Ducha svatého. Takovou je i liturgie svátosti biřmování. V tomto týdnu si připomene její hlavní části, abychom se i tímto způsobem připravili na blížící se obnovu této svátosti na slavnost Seslání Ducha svatého.

Pondělí 26. března

Jednota iniciačních svátostí

„Svátostmi uvedení do křesťanského života - křtem, biřmováním a eucharistií - jsou položeny základy křesťanského života.“ (KKC 1212)

Ef 3/14-21

Jednota těch svátostí je velmi silná. Papež Pavel VI. řekl: "Věřící, **znovuzrození svatým křtem**, jsou **posílení svátostí biřmování** a potom jsou **živíni pokrmem věčného života** v eucharistii, takže díky těmto svátostem jsou schopni stále víc a stále lépe okoušet poklady božského života a rozvíjet se až k dosažení dokonalosti lásky." Když člověk zůstane někde „na půli cesty“, tak se nutně musí cítit **duchovně oslabený**. Tato duchovní jednota je také důvodem, proč katechumeni tyto svátosti přijímají všechny společně. I když u nás je také praxe, že nově pokřtění dospělí biřmování přijímají v katedrále, aby se zdůraznil význam širšího společenství církve.

**Duchu svatý,
upevni naši víru!**

Úterý 27. března

Účinky svátosti biřmování

Účinkem této svátosti je plně vylítní Ducha svatého, jak bylo kdysi uděleno apoštolům v den letnic. (KKC 1302)

Sk 2/1-4.14.32-33

Biřmování přináší vzrůst a prohloubení křestní milosti:

- hlouběji nás zakořeňuje do

Božího synovství

- pevněji nás **spojuje s Kristem**

- rozmnožuje v nás **dary Ducha svatého**

- dokonaleji nás **připoutává k církvi**

- poskytuje nám **zvláštní sílu Ducha**, abychom šířili a bránili víru slovem i skutkem jako opravdoví Kristovy svědkové, abychom statečně vyznávali Kristovo jméno a abychom se nikdy nestyděli za kříž.

Takový je výčet účinků této svátosti. Ale bez naší křesťanské aktivity tyto milosti zůstanou jako zasazená semínka, která nepřinesla plody, protože nebyla zalévána životárnou vláhou.

Duchu svatý, daruj nám svůj pokoj a radost!

Středa 28. března

Příprava na biřmování

Příprava pokřtěných na přijetí biřmování je úkolem celého Božího lidu. (Nejen kněže!)

Sk 1,4-5.13-14

Kněz má povinnost dbát o to, aby všem pokřtěným byla dána možnost přijmout biřmování a aby přípravu vykonával s největší péčí. Ale za uvedení dětí do svátostného života jsou zodpovědní především rodiče. Kolikrát snažení kněze je jediné působení na duši mladého člověka, protože ze strany rodičů a prarodičů se jim nedostává pravé duchovní péče a přípravy.

Příprava na biřmování má být zaměřena k tomu, aby vedla křesťana k **důvěrnějšímu spojení s Kristem, k živější důvěrnosti s Duchem svatým**, s jeho působením, s jeho dary a pobídkami, aby mohl lépe převzít apoštolskou zodpovědnost křesťanského života.

**Duchu svatý,
utvrzuj nás v pravdě!**

Čtvrtek 29. března

Modlitba nad biřmovanci

Duch, který učí církve a připomíná jí všechno, co Ježíš řekl, ji také vychovává k životu modlitby. (KKC 2623)

Sk 8/14 - 17

Vztažení rukou nad biřmovance od oltáře, které se koná s předepsanou modlitbou před pomazáním křížem, je třeba považovat za velmi důležité, protože **přispívá k plnějšímu pochopení svátosti biřmování**. Zdůrazňuje se v ní **návaznost na svátost křtu a přijetí plnosti a pomazání Duchem svatým**. Již ve křtu jsme přijali Ducha svatého, proto se v této modlitbě zdůrazňuje plnost jeho darů právě výčtem sedmi darů Ducha svatého. A pomazáním Duchem svatým se myslí především poslání pokřtěného zvěstovat slovem i životem Kristovo evangelium.

Všemohoucí Bože, sešli na nás svého Ducha Utěšitele!

Pátek 30. března

Pomazání křížem

Svátost biřmování se uděluje pomazáním křížem na čele, které se dělá při vzkládání ruky a slovy: "Přijmi pečeť daru Ducha svatého".

Ex 40/9-16

Jeden krátký okamžik udělení svátosti biřmování, ale hned tři podstatné symbolické úkony - pomazání křížem, vzkládání ruky a slova. Postupně si probereme tyto tři úkony. V liturgii biřmování je **pomazání gesto**, které činí biskup. My to vnímáme jako „duchovní pomazání“, tzn. jednorázové **přijetí Ducha svatého**. Ale je třeba ještě pomazání prožívat jako trvalý stav, způsob jednání, **životní styl**. Co můžeme pro pomazání učinit z naší strany? Pomazání Duchem je dar, ale my můžeme odstranit překážky, které brání jeho rozliti. Každý duchovní úkon prožívaný zbožně nám pomáhá zakoušet „libou vůni“ Ducha svatého.

**Duchu svatý,
rozmnož naši lásku!**